

การพัฒนาลวดลายจากชุดลูกปัดโนราเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์

THE DEVELOPMENT OF PATTERN DESIGNS FROM NORA BEAD COSTUMES FOR PRODUCT DESIGN

จรรย์สมร พลบุญ¹ กำธร เกิดทิพย์² และ โอภาส อิสโม³

Jansamorn Pholboon, Kamtorn Kerdthip and Opas Isamo

Article History

Received 23-01-2025; Revised: 15-11-2025; Accepted: 15-11-2025

<https://doi.org/10.14456/issc.2025.68>

บทคัดย่อ

บทนำ: การพัฒนาลวดลายจากชุดลูกปัดโนราเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ **วัตถุประสงค์ของการวิจัย:** เพื่อออกแบบลวดลายจากชุดลูกปัดโนราและนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ **ระเบียบวิธีวิจัย:** เป็นวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีกระบวนการคือ 1) การวิเคราะห์องค์ประกอบลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา 2) การออกแบบและพัฒนากราฟิกลวดลาย 3) การประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 4) การประเมินความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์จำลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพลวดลายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และแบบประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน **ผลการวิจัย:** พบว่า 1) องค์ประกอบลวดลายชุดลูกปัดโนราที่มีลักษณะเด่นคือการใช้จุดเรียงเป็นเส้นตรงและรูปทรงเรขาคณิต การใช้ลูกปัดที่หลากหลาย อาทิ สีน้ำเงิน สีส้ม สีเหลือง สีเขียว และสีแดง 2) ขั้นตอนการออกแบบลวดลายผู้วิจัยร่างภาพลายเส้นใช้สีขาว-ดำจำนวน 6 ลวดลาย ส่งประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ และคัดเลือก 3 ลวดลายที่มีคุณภาพเหมาะสมที่สุดมาพัฒนาลวดลายต่อ โดยใช้สีโทนร้อนเพื่อสื่อถึงความสดใส มีพลัง 3) ออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์จำลอง (Simulation) จำนวน 3 ประเภทได้แก่ 1) เครื่องนุ่งห่ม (เสื้อบุรุษ เสื้อสตรี) 2) ผ้าเอนกประสงค์ (ผ้าปูโต๊ะ ผ้าเช็ดหน้า) 3) งานแฮนด์เมค (เคสโทรศัพท์มือถือ กระเป๋าบุรุษต่าง ๆ) **สรุป:** ผลประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อผลิตภัณฑ์จำลองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$ และ $S.D. = 0.72$) โดยผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด ได้แก่ กระเป๋าถือสตรีและเคสโทรศัพท์มือถือ สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Assistant Professor, Ph.D., Faculty of Fine Arts, Songkhla Rajabhat University

E-mail: jansamorn.ph@skru.ac.th *Corresponding author

² อาจารย์ ดร. คณะวิทยาการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Lecturer Dr. in Department of Media Design Innovation, Faculty of Communication sciences, Prince of Songkla University, Pattani Camps *Co-Corresponding author

³ รองผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Deputy Director Office of Arts and Cultural, Songkhla Rajabhat University

บทความเรื่องนี้ผ่านการนำเสนอในงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 จัดโดยสมาคมเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ในระดับสูง ได้แก่ 1) การประยุกต์ลวดลายที่มีความชัดเจนและเป็นสากล 2) การจัดวางองค์ประกอบลวดลายที่เหมาะสมและมีเอกลักษณ์ 3) รูปแบบลวดลายที่มีความแปลกใหม่ และ 4) การเชื่อมโยงอัตลักษณ์ของโนราในการออกแบบ

คำสำคัญ : การพัฒนาลวดลาย; เครื่องแต่งกายโนรา; การออกแบบผลิตภัณฑ์

ABSTRACT

Introduction: The Development of Pattern Designs from Nora Bead Costumes for Product Design
Objective: Nora beaded costumes and their application in product development. Using a qualitative approach
Methods: the research involved four stages: (1) analyzing the pattern components of Nora bead costumes, (2) designing and developing graphic patterns, (3) evaluating the designs by experts, and (4) assessing user satisfaction with prototype products. Instruments included a pattern quality evaluation form by five experts and a satisfaction questionnaire conducted with 100 participants. **Results:** The study found that (1) Nora bead costume patterns feature dots arranged in straight and geometric formations, with vivid colors such as blue, orange, yellow, green, and red; (2) the design process involved creating six black-and-white line pattern sketches by the researchers, evaluated by experts, from which three suitable designs were refined using warm tones to convey brightness and energy; and (3) three types of prototype products were developed: (a) clothing (men's and women's shirts), (b) multi-purpose fabrics (curtains and furniture textiles), and (c) handmade crafts (mobile phone cases and handbags). **Conclusion:** The prototypes achieved high satisfaction ratings ($M = 3.50$, $SD = 0.72$), particularly for handbags and phone cases. High satisfaction was reported in four areas: (a) the patterns' clarity and universality, (b) the appropriateness and distinctiveness of design elements, (c) the novelty of the designs, and (d) the integration of Nora identity. Overall, the study highlights the potential contribution of Nora cultural identity to the advancement of contemporary creative industries.

Keywords: Pattern Development; Nora Costume; Product Design

1. บทนำ

โนราเป็นวัฒนธรรมด้านการแสดงที่อยู่คู่สังคมภาคใต้มาตั้งแต่อดีต มีการแปรเปลี่ยนไปตามสังคมนิยมจนรูปแบบการแสดงโนราในปัจจุบันมีแบบดั้งเดิมและแบบบันเทิง เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2564 ยูเนสโกประกาศขึ้นทะเบียน ให้การแสดงโนรา เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ เมื่อพิจารณาการแสดงโนราถือเป็นการรวมผลงานไว้หลากหลายแขนง อาทิ นาฏกรรม ดนตรี วรรณกรรม ศิลปหัตถกรรม จนผลงานเหล่านี้หลอมรวมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ทำให้คนทั่วไปได้เห็นแล้วรับรู้ว่าการทำโนรา (มีอวและการลงฉาก) ดนตรีที่มีความสำคัญต่อการรำและการเคลื่อนที่ และชุดแต่งกายของโนราที่มีความโดดเด่นจากการร้อยลูกปัดสีสันผสมผสานกับเครื่องประดับลงทองอย่างสวยงาม จุดเด่นของการแสดงโนรา คือชุดแต่งกายและท่ารำ ดังที่ (Nikomrat, 2014) ได้กล่าวไว้ว่า “การนำเอกลักษณ์เด่นของโนราคือการแต่งกายและท่ารำไปใช้ประกอบหลักในส่วนของการโฆษณาสินค้าเพื่อให้เป็นที่รู้จักในภาพยนตร์โฆษณาของบริษัทที่เรากำลังวางแผน

งานนำเสนอวัฒนธรรมภาคใต้ ชื่อชุดว่าแผ่นดินวัฒนธรรมใต้ การถ่ายทำเน้นกระบวนการที่หลายรูปแบบการแต่งหน้าจะเน้นคิ้ว ผิวพรรณตามธรรมชาติ เพราะเมื่อภาพที่ออกมาจะมีความสวยงาม สดใส”นอกจากนี้ (Dechana, 2019) ได้กล่าวว่า “จุดเด่นของชุดลูกปัดโนราคือสีสันทันที่สดใส โดดเด่นตามเอกลักษณ์เฉพาะตัวประกอบด้วยลูกปัดเม็ดเล็กๆ เรียงต่อกันเป็นเส้นเป็นลวดลาย และเป็นรูปทรงต่างๆ ที่มีความเป็นอิสระ สามารถเคลื่อนไหวได้ตามท่าทางและจังหวะการแสดง ลักษณะการใช้สีของลูกปัดประกอบด้วยวรรณะร้อน เช่น สีเหลือง สีส้ม-เหลือง สีส้ม สีส้ม-แดง สีแดง สีม่วง-แดง และสีชมพู ส่วนวรรณะเย็นคือ สีเขียว-เหลือง สีเขียว น้ำเงิน สีฟ้า สีม่วง เรียงสลับ สีสผสมผสานกันรวมเป็นรูปทรง” จะเห็นได้ว่าเครื่องแต่งกายโนราถือเป็นงานช่างพื้นบ้านที่ได้รับการสืบสานถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น เป็นงานฝีมือที่ผสมผสานงานช่างหลากหลายแขนงบูรณาการรวมไว้ด้วยกัน เช่น การตัดเย็บผ้าถุงกางเกงสนับเพลา ผ้าห้อยหน้า ผ้าห้อยข้าง งานถักร้อยลูกปัดเป็นชุดลูกปัดโนรา ได้แก่ พานอกรัดบา ปั้งคอ และหางหงส์ นอกจากนี้ยังมีการทำเครื่องประดับด้วยฉลุ แผ่นเงิน เช่น ปั้นเหน่ง ปีกนก ทับทรวงและเล็บโนรา ส่วนงานกลึงไม้และการลงลักปิดทองจะเกี่ยวกับการทำเทริดโนราซึ่งถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญชิ้นหนึ่งของเครื่องแต่งกายที่ควบคู่มากับการแสดงโนราได้ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรมของชาติ ปีพุทธศักราช 2557 โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการสำรวจการนำการแสดงโนรามาส่งเสริมสร้างสรรคในงานออกแบบซึ่งมักเน้นเส้นที่อ่อนช้อยพลิ้วไหวและมีสีสัน ดังที่ (Matchika, 2015) การนำผลงานการแสดงโนรามาส่งเสริมสร้างสรรคตกแต่งสถานที่ โดยจัดทำผลงานศิลปกรรมผ้าที่ถ่ายทอดศิลปะการแสดงพื้นบ้านโนรา ซึ่งเป็นการแสดงที่แฝงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของชาวใต้ โดยมีเส้นสายที่อ่อนช้อยพลิ้วไหวแต่แข็งแรง แม้อุสสีสันที่สนุกสนานแต่ยังมีความจริงจังหนักแน่น ผู้สร้างสรรคนำเสนอในรูปแบบใหม่จากรูปทรงท่าราโนราเฉพาะด้วยการนำผ้าลูกไม้ ผ้าปาเต๊ะ เน้นการใช้สีผสมระหว่าง สีสดใสอย่าง สีเหลือง สีส้ม สีชมพู สีฟ้า ตัดกับพื้นสีดำ และใช้เทคนิควิธีการทางงานผ้าที่ซับซ้อนมากขึ้น ทั้งพื้นผิวที่เกิดจากการเดินเส้นหลายๆ แบบ และภาพมีมิติที่ซับซ้อนขึ้น” นอกจากนี้การคำนึงถึงวัสดุที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของโนรา การจัดจำหน่ายในท้องตลาด ดังที่ (Chulnauln, 2013) ได้ศึกษาศิลปะการแสดงโนราเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย “โดยนำเทริดที่เป็นเครื่องประดับศีรษะของโนราที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของการรำโนราที่มีรูปทรงโดดเด่น นำศรัทธาแนวคิดหลักในการออกแบบโคมไฟสำหรับห้องรับแขก เป็นลักษณะโคมไฟห้อยเพดาน ทั้งเทริดถือเป็นของสูงจึงไม่มีการขัดแย้งกับความเชื่อด้านนี้ สำหรับการเลือกวัสดุได้สะท้อนอัตลักษณ์ของโนรา ได้แก่ ไม้ โลหะ ผ้า พลาสติก ทั้งนี้ได้คำนึงถึงความแข็งแรง คงทนถาวร ไม่เสี่ยงต่อการแตกหัก ทนทานต่อการ ฝุ่นร่อน และหาซื้องานในท้องตลาด จึงเลือกใช้วัสดุประเภทโลหะ” ผลจากการสำรวจสรุปว่า มีการนำการแสดงโนราไปสร้างสรรคผลงานออกแบบโดยนำเครื่องประดับประเภทเทริดไปตกแต่งสถานที่ และนำรูปทรงของท่าราไปสร้างสรรคผลงาน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นคุณค่าความสำคัญของชุดแต่งกายโนรา ที่มีลักษณะเด่นในด้านสีสันทัน ลวดลายที่พบเห็นโดยทั่วไปของการแสดงโนรามาเป็นแรงบันดาลใจนำมาเป็นต้นแบบของการออกแบบลวดลายตามแนวทางการทำงานคือ งานหัตถกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย ทั้งนี้ลวดลายที่ได้ไปออกแบบผลิตภัณฑ์หลากหลายประเภท

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบและอัตลักษณ์ของลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา
2. เพื่อออกแบบและพัฒนากราฟิกลวดลายร่วมสมัยที่ประยุกต์จากอัตลักษณ์ชุดลูกปัดโนรา
3. เพื่อประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของลวดลายที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์จากลวดลายที่พัฒนาขึ้น

3. การทบทวนวรรณกรรม

Chongchitphotha (2011) ได้อธิบายทฤษฎีสี สรุปได้ว่า สี เป็นองค์ประกอบของศิลปะที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ คุณสมบัติทางกายภาพของสีสามารถช่วยให้ศิลปินสร้างผลงานที่มีสีสันต่างๆ ไม่ซ้ำแบบโดยการจัดโครงสร้างสี เช่น การใช้สีตามวรรณะ (วรรณะร้อน ทำให้รู้สึกตื่นตาๆ วรรณะเย็น ทำให้รู้สึกถึงบรรยากาศร่มเย็นๆ) การใช้สีคู่ตรงข้ามที่ตัดกัน

รุนแรงของคู่สี ซึ่งเป็นเรื่องยากมากแต่หากใช้ถูกต้องจะมีความงดงาม นอกจากนี้ การใช้สีในงานออกแบบ เช่น งานออกแบบเสื้อผ้าให้เกิดความน่าสนใจไม่ควรเกิน 3 สี ควรคำนึงถึงสีผิว คือ คนผิวคล้ำควรใช้สีโทนเย็น คนผิวขาวใช้โทนสีร้อน เป็นต้น

Bamroongraks and Phonphong (2016) ได้กล่าวถึงการออกแบบให้มีลักษณะเด่นในแง่การรับรู้ต้องมีการใช้สัญลักษณ์ (Icon) ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายสามารถแยกได้ดังนี้ 1) ภาพประกอบ (Photographs) จัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ เนื่องจากสื่อความหมายให้เข้าใจอย่างรวดเร็ว 2) สี (Color) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบกราฟิกมีส่วนให้เกิดความดึงดูดใจและจำสินค้าได้ง่ายขึ้น การใช้สีถือเป็นการสื่อสารทางการตลาดที่เป็นการแสดงตัวของสินค้า จัดเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก ในแต่ละสังคมหรือกลุ่มวัฒนธรรมจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ ความรู้ ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เป็นต้น 3) ตัวอักษร (Typograpy) เป็นองค์ประกอบที่สื่อความหมาย นำเสนอเป็นข้อสั้น ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจในเวลาที่ยรวดเร็ว 4) สัญลักษณ์ (Symbol) ถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นเครื่องหมายเพื่อสื่อสารกับผู้บริโภคให้เข้าใจได้ง่าย กระชับ สามารถกระตุ้นเตือนให้เกิดประสิทธิภาพ

Natchanalit (2017) หลักการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ (Principles) โดยการนำทัศนธาตุต่างๆ ได้แก่ จุด เส้น สี น้ำหนัก รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และบริเวณว่าง มาจัดเข้ารวมกันทำให้เกิดสุนทรียภาพด้านความงาม ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเนื้อหาเรื่องราว หรือสาระของผลงานที่เชื่อมโยงกับผลงานนั้นๆ

Pholboon and Isamo (2019) ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์เพื่อนำมาออกแบบเป็นลวดลายในการนำไปใช้ประโยชน์ในงานประเภทอื่นๆ ลักษณะรูปทรงของการสร้างสรรค์ จะเป็นในลักษณะของรูปทรงเรขาคณิต ประกอบด้วย 3 ลักษณะคือ 1) สีที่เปลี่ยนผืนผ้าแต่ต้องการได้ทำให้มีความโค้งมนเพื่อเลียนแบบลักษณะของลายสานของไหมแพรวา 2) สีเหลี่ยมจัตุรัส เป็นการทำให้เป็นช่องเล็กๆ เมื่อพิจารณาลักษณะของโครงจำปาตะลายนี้เป็นช่องว่างของลายขัดที่เผยให้เห็นผิวของจำปาตะ 3) วงกลม เป็นลายขนาดเล็กและมีจุดกลมเล็กๆล้อมรอบ อยู่ในสีเหลี่ยมจัตุรัส ลักษณะเป็นการเสนอลวดลายของเปลือกจำปาตะ สีเส้นของลวดลายก็ยึดลักษณะธรรมชาติของโครงและจำปาตะคือส่วนของลายขัดไหมแพรวาสีเขียวเข้มแซมด้วยสีเขียวอ่อน และลายของผิวจำปาตะจะเป็นสีเหลือง กล่าวได้ว่าเป็นการออกแบบสร้างสรรค์ลวดลายจากโครงได้อย่างลงตัว ไม่ผิดธรรมชาติ

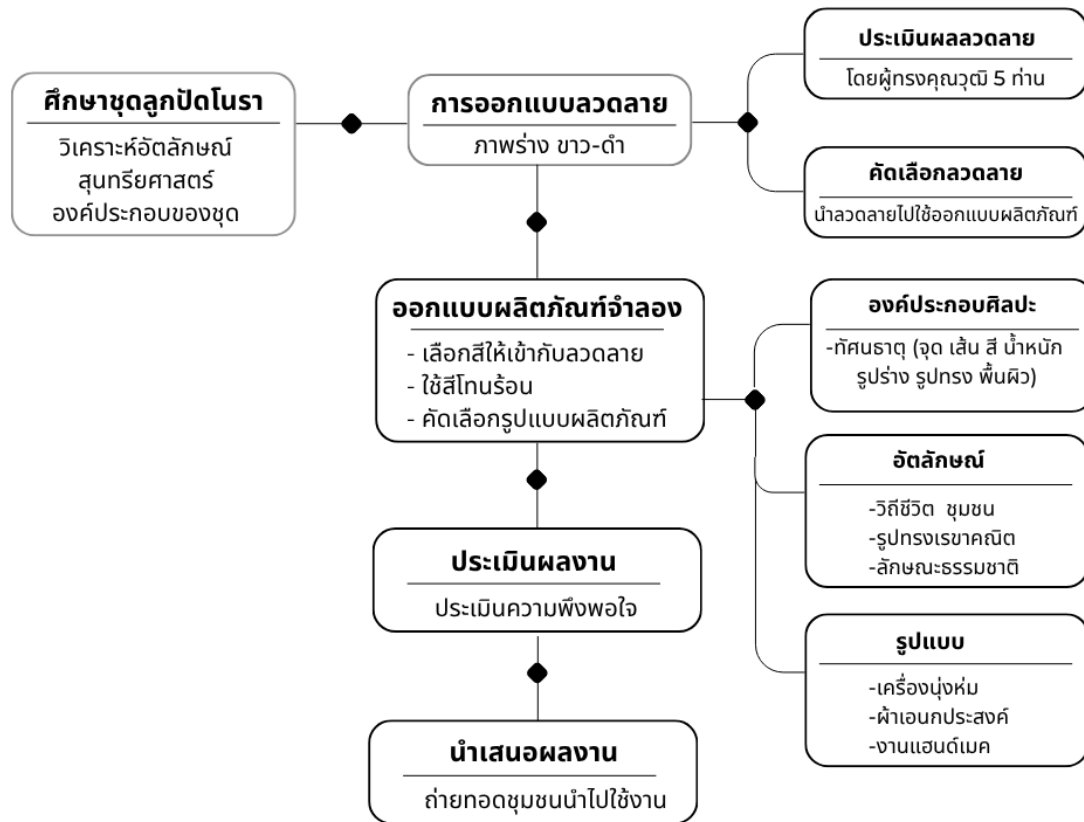
Poomahapinyo (2020) ได้ออกแบบลวดลายเรขศิลป์ผ้าพิมพ์ลายจากอัตลักษณ์ผ้าทอกะเหรี่ยง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าทอกะเหรี่ยงสรุปได้ว่า 1) วัตถุดิบในปัจจุบันของผ้าทอนิยมใช้เส้นด้ายสำเร็จรูป 2) สีเส้นที่ใช้นิยมโทนสีแดง สีเขียว สีเหลือง สีขาว และสีดำหรือสีน้ำเงินเข้ม เดิมใช้สีธรรมชาติปัจจุบันใช้ด้ายสำเร็จรูป 3) ลวดลายของผ้าทอกะเหรี่ยงสืบทอดจากบรรพบุรุษ และคิดดัดแปลงจากธรรมชาติ โดยรูปแบบการทอจะแบ่งเป็นการทอพื้น การทอสลับสี การทอลายจก ผู้วิจัยนำเสนอเอกลักษณ์ของผ้าทอกะเหรี่ยงเพื่อสร้างความจดจำโดยดึงวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมกะเหรี่ยง ซึ่งประกอบด้วย รูปสัญลักษณ์ของหญิง ชายชาวกะเหรี่ยงที่แต่งตัวตามวิถี การปักศีรษะ และข้าวทอกะเหรี่ยง

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเครื่องแต่งกายโนรา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กรอบแนวคิดแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนสำคัญคือ 1) วิเคราะห์เครื่องแต่งกายโนรา 2) ออกแบบลวดลายจากเครื่องแต่งกายโนรา 3) ออกแบบผลิตภัณฑ์ ตามรูปแบบต่างๆที่จะนำไปใช้ประโยชน์ 4) ประเมิน ปรับปรุงแก้ไข ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิด

5. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและภาคสนาม ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งใช้การประเมินการออกแบบลวดลายและการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ คัดจากศิลปินพื้นบ้านโนรา อาจารย์ด้านโนราที่มีความเชี่ยวชาญด้านโนรา มีประสบการณ์การแสดงโนราไม่น้อยกว่า 20 ปี และอาจารย์ด้านทัศนศิลป์ และด้านการออกแบบ ที่มีประสบการณ์สอนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและมีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 5 ท่าน จำแนกได้ดังนี้ 1) ด้านการแสดงโนรา ได้แก่ อาจารย์ยุทธพงศ์ ช้วนนาเขต และ ผศ.ทัศนียา คัญทะชา 2) ด้านทัศนศิลป์และการออกแบบ ได้แก่ ผศ.ศศิธร วิศพันธุ์ ผศ.บัณฑิตา วรศรี และอาจารย์ชัยวัฒน์ภทร เลาสัตย์)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์จำลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสำรวจเบื้องต้น เพื่อการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับชุดแต่งกายโนรา
2. แบบประเมินการออกแบบลวดลายจากชุดลูกปิดโนรา จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน
3. แบบประเมินความพึงพอใจ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนของกระบวนการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 (การวิเคราะห์ลวดลาย) ผู้วิจัยสำรวจและรวบรวมข้อมูลรูปแบบลวดลายชุดลูกปัดโนราจากภาพถ่ายและการลงพื้นที่ โดยใช้ เครื่องมือ 2.1
2. ขั้นตอนที่ 2 (การประเมินคุณภาพลวดลาย) ผู้วิจัยนำลวดลายร่างต้นแบบ จำนวน 6 ลวดลาย ที่ได้จากขั้นตอนการออกแบบไปให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ โดยใช้ เครื่องมือ 2.2 ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิง เพื่อคัดเลือกลวดลาย 3 แบบ ไปพัฒนาต่อ
3. ขั้นตอนที่ 3 (การประเมินความพึงพอใจ) ผู้วิจัยนำผลิตภัณฑ์จำลองที่ใช้ลวดลาย 3 แบบ ไปให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้เครื่องมือ 2.3

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือแบบสำรวจ และการสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากนั้นนำมาวิเคราะห์เนื้อหา และเรียบเรียงนำเสนอผลแบบพรรณนาวิเคราะห์
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ นำข้อมูลจากเครื่องมือแบบประเมินคุณภาพและแบบประเมินความพึงพอใจมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่อสรุปผลคุณภาพและความพึงพอใจ

6. ผลการวิจัย

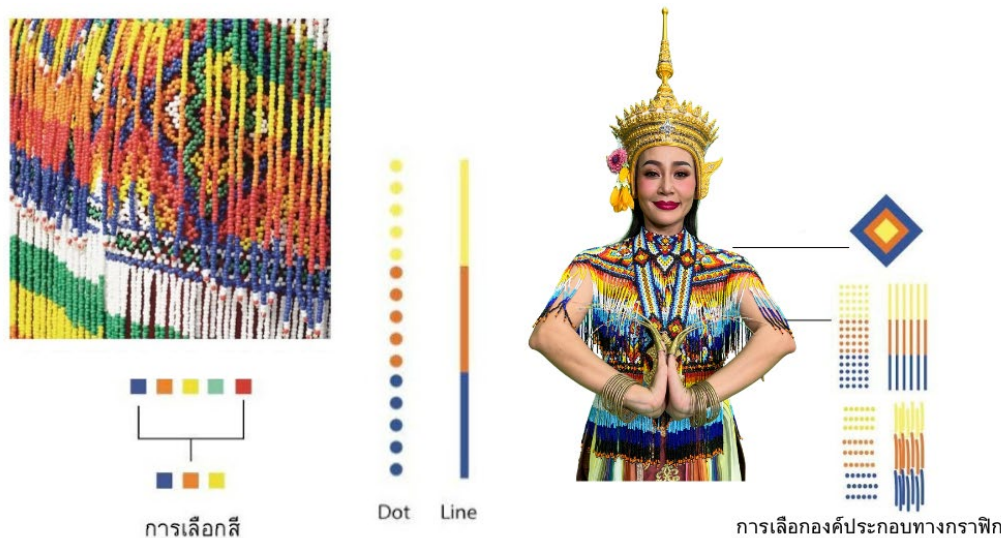
การพัฒนาลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา แบ่งกระบวนการศึกษาเป็น 3 ตอน คือ 1) การออกแบบลวดลาย 2) การออกแบบผลิตภัณฑ์ และ 3) การประเมินความพึงพอใจ ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 การออกแบบลวดลาย

1. การคลี่คลายลวดลาย 1) ผลจากวิเคราะห์ลวดลาย ลวดลายของชุดลูกปัดจะมีลักษณะเป็นจุดเรียงลงมาเป็นเส้นตรง ตามทฤษฎีพื้นฐานทางศิลปะ “จุด” ทำให้เกิดเป็น “เส้น” และลวดลายของชุดโนรามักเป็นรูปทรงเรขาคณิต
- 2) ผลจากการวิเคราะห์สี ชุดโนราจะมีการใช้ลูกปัดที่หลากหลาย อาทิ สีน้ำเงิน สีส้ม สีเหลือง สีเขียว และสีแดง ผู้วิจัยเลือกใช้สีที่พบเห็นทั่วไป
- 3) ผลจากการเลือกองค์ประกอบทางกราฟิก เพื่อความเป็นผลงานร่วมสมัยมากขึ้น

ภาพที่ 2

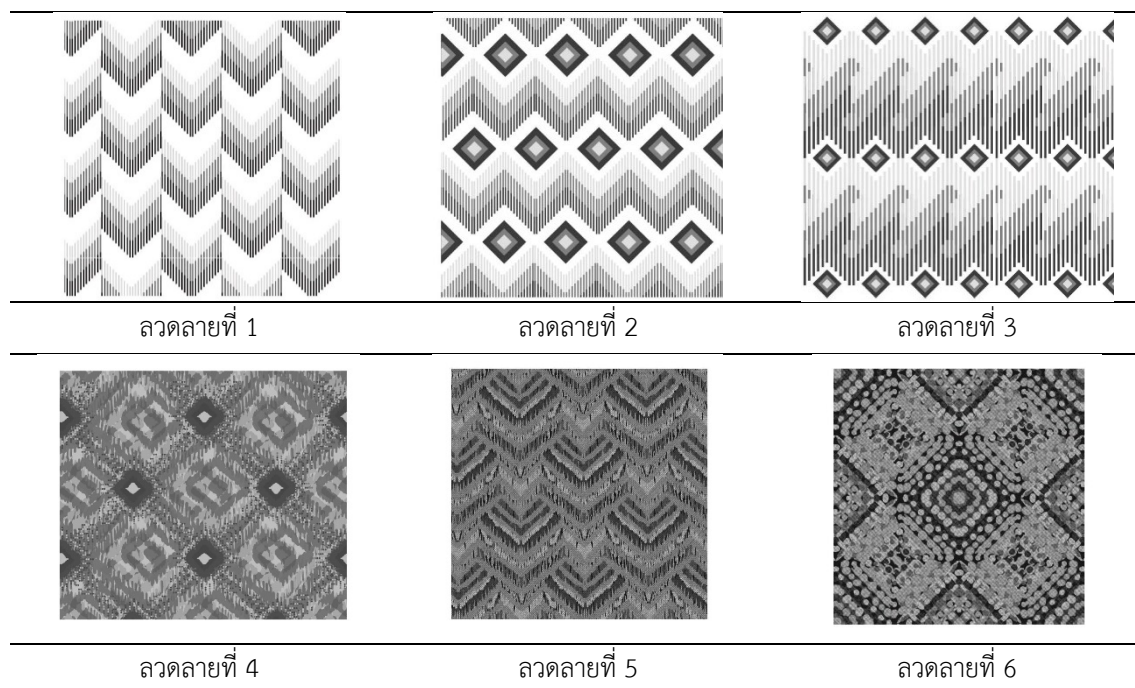
การวิเคราะห์ลวดลาย

2. ร้างลวดลาย โดยผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ลวดลายชุดลูกปิดโนรามาร่างลวดลายโดยใช้สีขาว-ดำ จำนวน 6 ลวดลาย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ภาพร่างลวดลาย

3. การประเมินคุณภาพลวดลาย โดยให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการแสดงโนรา ด้านทัศนศิลป์ และด้านการออกแบบ ประเมินเพื่อคัดเลือกลวดลายที่เหมาะสมในการนำไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ สรุปผลประเมินที่คะแนนสูงที่สุดคือลวดลายที่ 2, 3 และ 6

ตารางที่ 2

ผลประเมินคุณภาพลวดลาย

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น											
	ลวดลายที่ 1		ลวดลายที่ 2		ลวดลายที่ 3		ลวดลายที่ 4		ลวดลายที่ 5		ลวดลายที่ 6	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ลวดลายมีความสวยงามร่วมสมัย	3.8	1.30	4.6	0.55	1.6	0.55	3.8	1.30	3.8	1.10	4	0.71
2. ลวดลายต่างจากลวดลายที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือเป็นลวดลายใหม่	4	1.00	4.6	0.55	4.8	0.45	3.6	1.14	4.2	0.84	4	0.71
3. ลวดลายสามารถแสดงเอกลักษณ์ภาคใต้	4	1.00	4.6	0.55	4.6	0.89	4.2	0.84	4.4	0.89	4.4	0.55

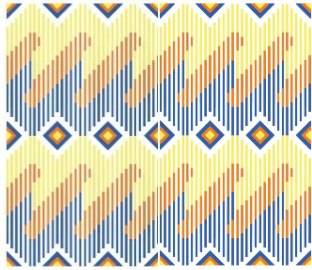
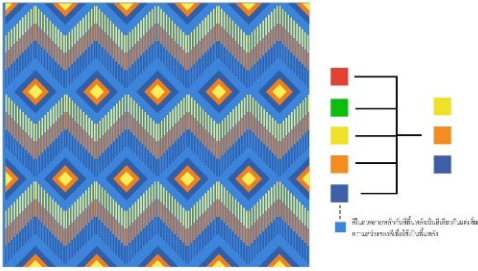
รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น											
	ลวดลายที่ 1		ลวดลายที่ 2		ลวดลายที่ 3		ลวดลายที่ 4		ลวดลายที่ 5		ลวดลายที่ 6	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
4. ลวดลายสามารถสื่อสารถึงชุดโนรา	4	1.00	4.6	0.55	4.4	0.89	4.2	0.84	4.2	0.84	4.4	0.55
5. ลวดลายสามารถนำไปต่อยอดเป็นสินค้า	4	1.00	4.6	0.55	4.6	0.55	4	1.00	4.2	0.84	4.6	0.55
6. ลวดลายสามารถนำไปต่อยอดเป็นสื่ออื่นๆ	4.2	0.84	4.6	0.55	4.8	0.45	4.2	0.84	4.2	0.84	4.4	0.89
รวม	4	0.15	4.6	0	4.63	0.21	4	0.20	4.17	0.10	4.3	0.14

ทั้งนี้เมื่อข้อเสนอแนะว่า ลวดลายที่ออกแบบมีความสวยทุกลวดลาย ให้มิติและอัตลักษณ์ความเป็นชุดโนราได้อย่างชัดเจนและดูร่วมสมัย ทั้งสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ได้

4. การออกแบบสี ผู้วิจัยได้นำลวดลายที่ได้รับคัดเลือกจำนวน 3 ลวดลายมาออกแบบสีเน้นใช้สีที่ถือเป็นเอกลักษณ์ของชุดโนรา โดยใช้สีโทนร้อนเพื่อให้ความรู้สึกสดใส มีพลัง และกระฉับกระเฉง กระบวนการเลือกสีหลักเลือกใช้เป็นสีที่เห็นบ่อยจากสีลูกปัดที่นำมาใช้ร้อยชุดโนรา แต่ลดจำนวนสีที่ใช้ในบางลวดลายเพื่อความเหมาะสมในการใช้งานโดยสีที่เลือกนั้นมีความสอดคล้องกับ Five color image scale ของ Kobayashi (Nippon Color&Design Research Institute, 2021, March 22) ซึ่งเป็นการสื่อถึงสีอยู่ในโทนร้อนและดูไม่เป็นทางการ ผลการออกแบบสี ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

การออกแบบสี

รายละเอียด	ภาพประกอบ
ลวดลายที่ 1 ใช้สีที่พบเห็นทั่วไปของชุดโนราจะมีการใช้ลูกปัด สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีส้ม และสีน้ำเงิน จากนั้นวิเคราะห์สีหลัก คือสีเหลือง สีฟ้า สีส้ม และสีน้ำเงิน	
ลวดลายที่ 2 ใช้สีที่พบเห็นทั่วไปของชุดโนราคือ สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีส้ม และสีน้ำเงิน จากนั้นวิเคราะห์สีหลัก สีเหลือง สีส้ม และสีน้ำเงิน โดยสีน้ำเงินมีการเพิ่มความสว่างของสีในลวดลายหลักกับสีพื้นหลัง	

รายละเอียด

ภาพประกอบ

ลวดลายที่ 3 ใช้สีที่พบเห็นทั่วไปของชุดโนราจะมีการใช้
ลูกปัด สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีส้ม และสีน้ำเงิน โดยลายนี้
ผู้วิจัยเลือกใช้สีทั้ง 5 สี

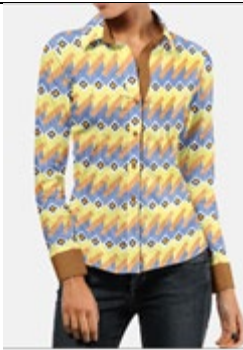
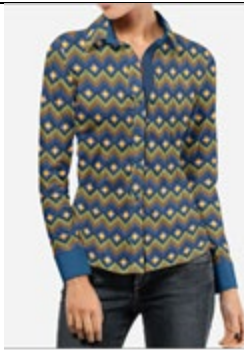
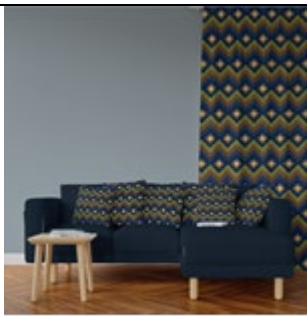
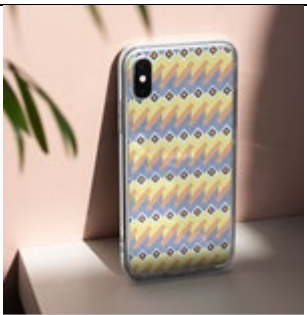
ตอนที่ 2 การออกแบบผลิตภัณฑ์

ผู้วิจัยนำลวดลายได้ลงสีทั้ง 3 ลวดลายมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์จำลอง (Simulation) ได้กำหนดขอบเขตการออกแบบผลิตภัณฑ์ไว้ 3 ประเภท เพื่อทดสอบศักยภาพของลวดลายในการประยุกต์ใช้ที่ต่างกัน โดยอ้างอิงจากแนวโน้มการนำลวดลายอัตลักษณ์ไปใช้ในผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย ได้แก่ 1) เครื่องนุ่งห่ม (เสื้อบุรุษแขนสั้น เสื้อสตรีแขนยาว) เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ผ่านลวดลายบนร่างกายโดยตรง 2) ผ้าอเนกประสงค์ (ผ้า màn เฟอร์นิเจอร์) เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ทดสอบการมองเห็นลวดลายในพื้นที่ว่าง และศักยภาพในการขยายขนาดของลวดลาย 3) งานแฮนด์เมค (เคสโทรศัพท์มือถือ กระเป๋าบุทหรต่าง ๆ) เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่แสดงถึงศักยภาพในการต่อยอดเชิงพาณิชย์ในฐานะของที่ระลึกหรือสินค้าไลฟ์สไตล์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ประเมินความชื่นชอบลวดลายต่างๆ เมื่อนำมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ แต่ละประเภทจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ท่าน เพื่อนำเสนอผลการประเมินให้แก่เจ้าของทุนเพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดจัดทำเป็นผลิตภัณฑ์จริงสำหรับส่งเสริมอาชีพให้แก่คนชุมชนต่อไป ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 4

การออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้ภาพจำลอง (Simulation)

รูปแบบผลิตภัณฑ์	ลวดลายที่ 1	ลวดลายที่ 2	ลวดลายที่ 3
เครื่องนุ่งห่ม (เสื้อบุรุษ เสื้อสตรี)			
เสื้อบุรุษ แขนสั้น คอปก *ลายที่ 3 ได้รับความนิยมมากที่สุด			
คะแนนความนิยม (จำนวนคน)	44	52	61

รูปแบบผลิตภัณฑ์	ลวดลายที่ 1	ลวดลายที่ 2	ลวดลายที่ 3
เสื้อสตรี โดยจะมีแบบ ลายเต็มตัว และใช้ผ้า สีพื้นในส่วนของคอ และปลายแขน *ลายที่ 3 ได้รับความนิยมมากที่สุด			
คะแนนความนิยม (จำนวนคน)	45	47	57
ประเภทผ้าเอนกประสงค์ (ผ้าม่าน เฟอร์นิเจอร์)			
จัดทำเป็นผ้าผืนใหญ่ สำหรับประยุกต์ใช้ใน งานอื่นๆ อาทิ ผ้าม่าน ชุดเฟอร์นิเจอร์ *ลายที่ 2 ได้รับความนิยมมากที่สุด			
คะแนนความนิยม (จำนวนคน)	61	67	59
งานแฮนด์เมค (เคสโทรศัพท์มือถือ กระเป๋ารูปทรงต่างๆ)			
เคสโทรศัพท์มือถือ เป็นการนำลวดลายไป จัดผลิตปรี้นลง สติ๊กเกอร์ *ลายที่ 2 ได้รับความนิยมมากที่สุด			
คะแนนความนิยม (จำนวนคน)	55	70	62
กระเป๋า ถือสตรี *ลายที่ 1 ได้รับความนิยมมากที่สุด			
คะแนนความนิยม (จำนวนคน)	64	60	61

รูปแบบผลิตภัณฑ์	ลวดลายที่ 1	ลวดลายที่ 2	ลวดลายที่ 3
กระเป๋าใส่เอกสาร *ลายที่ 3 ได้รับความนิยมมากที่สุด			
คะแนนความนิยม (จำนวนคน)	59	54	60
กระเป๋าใส่เหรียญ *ลายที่ 3 ได้รับความนิยมมากที่สุด			
คะแนนความนิยม (จำนวนคน)	48	66	67

ตอนที่ 3 ผลประเมินความพึงพอใจ

ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนามาจากลวดลายของลูกปัดโนรา จำนวน 100 ท่าน

เกณฑ์ในการพิจารณาถึงความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ แบ่งระดับ ดังนี้

- ระดับ 4 คือ ความพึงพอใจมากที่สุด ระดับ 3 คือ พึงพอใจมาก
ระดับ 2 คือ พึงพอใจปานกลาง ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อย
ระดับ 0 คือ ไม่สามารถประเมินได้

การวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งในการการสรุปเป็นระดับความพึงพอใจคิดคะแนนเฉลี่ยของแต่ละตัวบ่งชี้ ไปเทียบกับคะแนนของคุณภาพที่มี 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.00	หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.51 – 1.50	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.00 – 0.50	หมายถึง ไม่พึงพอใจเลย

ตารางที่ 5

ผลประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนามาจากลวดลายของชุดลูกปิดโนรา

รายละเอียด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ลวดลายเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อบุรุษ	3.37	0.75	มาก
2. ลวดลายเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อสตรี	3.35	0.76	มาก
4. ลวดลายเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์ประเภทเฟอร์นิเจอร์ ผ้าม่าน	3.49	0.77	มาก
3. ลวดลายเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้ามือถือ	3.52	0.74	มากที่สุด
5. ลวดลายเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าถือสตรี	3.52	0.68	มากที่สุด
6. ลวดลายเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าใส่เอกสาร	3.45	0.74	มาก
7. ลวดลายเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าใส่เหรียญ	3.48	0.74	มาก
8. การประยุกต์ลวดลาย มีความชัดเจน และดูเป็นสากล	3.66	0.59	มากที่สุด
9. การจัดวางลายมีความเหมาะสม สวยงาม และเป็นเอกลักษณ์	3.75	0.48	มากที่สุด
10. รูปแบบลวดลายมีความแปลกใหม่ สวยงาม และเป็นเอกลักษณ์ของชุดลูกปิดโนรา	3.68	0.57	มากที่สุด
11. ความเชื่อมโยงถึงรูปแบบของลวดลายชุดลูกปิดโนรา	3.64	0.63	มากที่สุด
12. ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ที่นำเอกลักษณ์ของลายลูกปิดโนรามาใช้ในการออกแบบลวดลาย	3.69	0.54	มากที่สุด
รวม	3.5	0.72	มาก

จากตาราง เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนามาจากลวดลายของชุดลูกปิดโนรา พบว่า ภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.5$, S.D. = 0.72) หากพิจารณาความพึงพอใจในการออกแบบลวดลายผลิตภัณฑ์ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ การออกแบบลวดลายของกระเป๋าถือสตรีและเครื่องใช้ไฟฟ้ามือถือ

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในการออกแบบลวดลายทุกประเด็นอยู่ในเกณฑ์มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ได้แก่ 1) การประยุกต์ลวดลายจากลูกปิดโนรา มีความชัดเจน และดูเป็นสากล 2) การจัดวางลายมีความเหมาะสม สวยงาม และเป็นเอกลักษณ์ 3) รูปแบบลวดลายมีความแปลกใหม่ สวยงาม และเป็นเอกลักษณ์ของชุดลูกปิดโนรา 4) ความเชื่อมโยงถึงรูปแบบลวดลายโนราห์ และ 5) ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ที่นำเอกลักษณ์ของลายลูกปิดโนรามาใช้ในการออกแบบลวดลาย

7. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลวดลายจากชุดลูกปิดโนราสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์ ผลการวิจัยสามารถอภิปรายโดยเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. การจัดองค์ประกอบโดยการคลี่ลายอัตลักษณ์ของชุดลูกปิดโนรา จากผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 พบว่า องค์ประกอบหลักของชุดลูกปิดโนราสามารถคลี่ลายออกมาเป็นทัศนธาตุพื้นฐาน คือ จุด ที่เกิดจากตัวลูกปิดเรียงร้อยกันจนเกิดเป็นเส้นและประกอบกันเป็นรูปทรงเรขาคณิต และนำมากระทำซ้ำๆ กันจนเกิดเป็นลวดลายใหม่ 6 แบบสอดคล้องกับหลักการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ของ (Natchanalit, 2017) ที่ระบุว่าทัศนธาตุพื้นฐาน จุด เส้น รูปทรง สี เป็นหัวใจสำคัญของการสร้างสุนทรียภาพ และผลการวิจัยของ (Singhkhum, 2014) เรื่องการวิเคราะห์ลายขิดบายศรี ที่ลวดลาย

เกิดขึ้นจากการนำรูปทรงเรขาคณิตอย่างง่าย คือ จุด สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม) มาเรียงต่อกันในลักษณะกระทำซ้ำๆ กัน และผลงานวิจัยสร้างสรรค์ของ (Dechana, 2019) ซึ่งวิเคราะห์เครื่องแต่งกายโนราพบว่า ลูกปัดเม็ดเล็กๆ เรียงต่อกันเป็นเส้น จนกลายเป็นรูปทรงซึ่งการค้นพบที่ตรงกันนี้ ช่วยยืนยันว่าการผลงานวิจัยนี้พบว่า ชุดลูกปัดโนรา (3D) คล้ายคลึงไปสู่จุดและเส้น (2D) ถือเป็นระเบียบวิธีวิเคราะห์ที่ถูกต้อง นอกจากนี้กระบวนการคลี่คลายนี้ยังสะท้อนแนวทางเดียวกับงานวิจัยเชิงปฏิบัติการ อื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของวัสดุต่างๆ ของชุมชน เช่น ผลงานวิจัยของ (Pholboon & Isamo, 2019) ที่วิเคราะห์โคระ ที่ทำมาจากวัตถุธรรมชาติที่ทำการสานของใบมะพร้าว โดยมีลักษณะเป็นรูปทรงเรขาคณิต ได้แก่ สี่เหลี่ยมและวงกลม และ (Poomahapinyo, 2020) ที่วิเคราะห์ผ้าทอกะเหรี่ยง เพื่อหาองค์ประกอบอัตลักษณ์ที่เป็นรูปสัญลักษณ์ของหญิง ชายชาวกะเหรี่ยงที่แต่งตัวตามวิถี การโพกศีรษะ และข้าวทอกะเหรี่ยง ดังนั้นผลจากกระบวนการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของชุดลูกปัดโนรา กลับไปสู่องค์ประกอบพื้นฐาน 2 มิติ คือจุด เส้น และเรขาคณิต ถือเป็นขั้นตอนเริ่มต้นที่มีประสิทธิภาพ และเป็นระเบียบวิธีที่ถูกต้องซึ่งยืนยันว่าลวดลายที่ได้จากการพัฒนาของผู้วิจัยมีรากฐานมาจากอัตลักษณ์ดั้งเดิมจริง

2. การออกแบบและการสื่อสารอารมณ์ ผลการวิจัยในขั้นตอนการออกแบบ พบว่าผู้วิจัยเลือกใช้สีโทนร้อน เช่น แดง, ส้ม, เหลือง เป็นหลักในการให้สีลวดลายทั้ง 3 แบบ สอดคล้องทฤษฎีสีของ (Chongchitphotha, 2011) ที่อธิบายว่าสีวรรณะร้อนมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ โดยให้ความรู้สึก ตื่นตา สดใส และมีพลัง ซึ่งในการการเลือกใช้สีโทนสีนี้จึงไม่ใช่การลอกเลียนสีจากลูกปัดเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการเลือกใช้อิทธิพลของสีเพื่อสื่อสารถึง พลังและควมมีชีวิตชีวาซึ่งเป็นหัวใจสำคัญและเป็นอัตลักษณ์นามธรรมของการแสดงโนรา ซึ่งแตกต่างจากแนวทางของ (Pholboon & Isamo, 2019) ที่เน้นสีตามธรรมชาติสีเขียว และเหลืองของโคระจำปาตะ แต่งานวิจัยชิ้นนี้เลือกใช้สีเชิงอารมณ์ เพื่อสื่อสารอัตลักษณ์ของการแสดงได้อย่างตรงประเด็น

3. การยอมรับของผลิตภัณฑ์ที่ได้ออกแบบ จากผลการวิจัยในขั้นตอนประเมินความพึงพอใจโดยรวมใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) และประเด็นที่น่าสนใจที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์ร่วมสมัยอย่างเคสโทรศัพท์มือถือ ($\bar{X} = 3.52$) และกระเป๋าถือสตรี ($\bar{X} = 3.52$) ได้รับคะแนนความเหมาะสมสูงสุด เมื่อพิจารณาผลลัพธ์นี้สามารถอธิบายได้ด้วยแนวคิดของ (Bamroongraks & Phonphong, 2016) เกี่ยวกับการใช้สีรูปและสัญลักษณ์ในการออกแบบเพื่อสร้างการจดจำ แม้ว่าลวดลายที่ออกแบบใหม่จะเป็นลายกราฟิกสมัยใหม่ แต่ผลการประเมินที่สูงนี้พิสูจน์ว่า ลวดลายดังกล่าวยังคงทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อความหมายถึงความเป็นโนราให้กับกลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้ เช่นเดียวกับที่ (Poomahapinyo, 2020) ใช้อัตลักษณ์วิถีชีวิตกะเหรี่ยงเพื่อสร้างการจดจำ งานวิจัยนี้พิสูจน์ว่าลวดลายโนราที่พัฒนาขึ้นสามารถทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงผู้บริโภคเข้ากับมรดกวัฒนธรรมได้ แม้จะอยู่บนบริบทใหม่ที่เป็นผลิตภัณฑ์ซึ่งห่างไกลจากบริบทดั้งเดิมที่เป็นเครื่องแต่งกายโนราก็ตาม ดังนั้นจึงอธิบายสรุปได้ว่า ความพึงพอใจที่สูงไม่ได้หมายความว่าลวดลายสวยงามเท่านั้นแต่หมายความว่ากระบวนการวิจัยนี้สื่อสารอัตลักษณ์สู่ผู้คนได้สำเร็จ

8. องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ คือกระบวนการคลี่คลายและประยุกต์อัตลักษณ์ลวดลายลูกปัดโนรา (3D) สู่การออกแบบกราฟิกสำหรับผลิตภัณฑ์ร่วมสมัย (2D) ซึ่งเป็นกระบวนการที่พิสูจน์แล้วกลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) สามารถสร้างลวดลายใหม่ที่ยังคงอัตลักษณ์ของโนราไว้ได้ แต่ก็มีความเป็นสากลและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบัน

9. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำผลของการออกแบบลวดลายและผลิตภัณฑ์ไปพัฒนาต่อยอดเป็นสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า
2. กลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแนวคิดของการนำเอกลักษณ์ท้องถิ่น มาออกแบบเป็นลวดลายเพื่อนำไปใช้ในงานด้านอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำเอกลักษณ์ของชุมชนมาพัฒนาต่อยอดลวดลายเพื่อสร้างสินค้าที่หลากหลายสามารถสร้างแบรนด์ให้กับชุมชนได้
2. การทำวิจัยครั้งต่อไป นักวิจัยควรนำเอกลักษณ์ของท้องถิ่นหรือผลไม้ของท้องถิ่นมาจัดทำผลงานด้านลวดลายเพื่อออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ

REFERENCE

- Bamroongraks, C., & Phonphong, S. (2016). Design and Meaning Communications Analysis of Selected Snack's Packing. *Siam Communication Review*, 15(18), 158–167. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/commartsreviewsiamu/article/view/174011/124672>.
- Chongchitphotha, S. (2011). Ongprakop sinlapa [Elements of Art]. Watsin.
- Chulnauln, S. (2013). *The study of Nora performance for Home Furnishing Design. [Unpublished master's thesis]. Silpakorn University.*
- Dechana, S. (2019). The creation of contemporary painting by dotting method: A case study of colors and patterns from Nora costume. *Patanasilpa Journal*, 3(2), 35 – 42. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/Patanasilpa/article/view/252168/170588>.
- Matchika, A. (2015). *Nora : The creation of textile art for decoration of Nora Buri Resort & Spa, Koh Samui.* [Unpublished master's thesis]. Silpakorn University.
- Natchanalit, P. (2017). The design principle development of bite size food style based on art principles and visual art elements. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 10(2), 1563-1565. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/99595/77394>.
- Nikomrat, T. (2014). Nora kap khotsana [Nora with advertising]. *Walailak Abode of Culture Journal*, 14(1), 11-26. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/cjwu/article/view/95328/74460>.
- Nippon Color&Design Research Institute. (2021, March 22). *Image Scale System*. <http://www.ncd-ri.co.jp/Introduction/ImageScaleSystem.html>.
- Pholboon, J., & Isamo, O. (2019). The Pattern Created from The Cempedak Fruit Handcraft Products (Khro). *Proceedings of the 13th Rambhai Barni Rajabhat University National Research Conference* pp. 436–444). Research and Development Institute, Rambhai Barni Rajabhat University.
- Poomahapinyo, S. (2020). Pattern Graphic Design of Printed Fabric to Present the Identity of Phetchaburi Karen's Woven Fabric. *Journal of Humanities and Social Sciences Review (JHSSR)*. 22(2), 100 - 121. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/hspbruacthjournal/article/view/252895/171333>.
- Singhkhum, I. (2014). Analysis of Khit Baisi patterns using Shape Grammars principles. *Built Environment Inquiry – BEI*, 13(11), 55-68. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/arch-kku/article/view/45473/37613..>